

A felszólalási osztály határozata: A felszólalás elutasítása.

A fellebbezési tanács határozata: A fellebbezés elutasítása.

Jogalapok: A 40/94/EK rendelet ⁽¹⁾ 8. cikke (1) bekezdésének b) pontját tévesen alkalmazták, mivel az ütköző védjegyek között fennáll az összetévesztés veszélye. Nagymértékben hasonlítanak és a korábbi védjegy erőteljes megkülönböztető képességgel rendelkezik. A 40/94 rendelet 74. cikke (1) bekezdésének első és második mondatát megsértették, mivel az alperes OHIM nem teljesítette az előterjesztett tényállás megvizsgálására vonatkozó kötelezettségét.

⁽¹⁾ A közösségi védjegről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet

2006. február 9-én benyújtott kereset – Trioplast Industrier kontra Bizottság

(T-40/06. sz. ügy)

(2006/C 96/32)

Az eljárás nyelve: svéd

Felek

Felperesek: a Trioplast Industrier AB (Smålandsstenar, Svédország) (képviselő: Tommy Pettersson ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- részlegesen semmisítse meg a határozat 1. cikkének g) pontját azzal az időtartammal kapcsolatban, amelyre tekintettel a Bizottság megállapította a jogsértésért való felelősséget;
- részlegesen semmisítse meg a határozat 2. cikkének f) pontját azzal a bírsággal kapcsolatban, amelynek megfizetéséért a felperes egyetemlegesen felelős; vagylagosan csökkentse a bírságot;
- kötelezze a Bizottságot költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes által előterjesztett jogalapok és fontosabb érvek ugyanazok, mint amelyeket a T-26/06. sz. Trioplast Wittenheim kontra Bizottság ügyben terjesztettek elő.

2006. február 6-án benyújtott kereset – Lengyel Köztársaság kontra az Európai Közösségek Bizottsága

(T-41/06. sz. ügy)

(2006/C 96/33)

Az eljárás nyelve: lengyel

Felek

Felperes: A Lengyel Köztársaság (képviselő: Pawel Szalamacha, kormányzati meghatalmazott)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság 2005. október 18-i COMP/M.3894 – Unicredito/HVB ügyben hozott határozatát, amelyvel az Unicredito Italiano SpA és a Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG egyesülését a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes annak megállapítását kéri, hogy az Európai Közösségek Bizottságának 2005. október 18-i, COMP/M.3894. sz. ügyben hozott határozata, amely az Unicredito Italiano SpA (UCI) és a Bayerische Hypo- und Vereinsbank (HVB) egyesülését a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította, érvénytelen. Mindkét banknak vannak lengyelországi banki intézményekben érdekeltségei, és a felperes feltételezései szerint a tervezett egyesülés hatása az lesz, hogy az UCI átveszi az irányítást a HVB részesedései felett a lengyel banki piacon.

Keresete alátámasztására a felperes az alábbi jogalapokat terjeszti elő:

– az összefonódásokról szóló rendelet ⁽¹⁾ 2. cikke (1) bekezdésének megsértése, amennyiben a felperes úgy véli, hogy a tervezett összefonódást nem megfelelően értékelték, amennyiben a Bizottság nem vette figyelembe a bankszektor lengyelországi történetét, a külföldi befektetések nagy számát és azokat az okokat, amelyek miatt a lengyel kormány befektetési korlátozásokat vezetett be az állami bankok privatizációja során. A felperes előadja továbbá, hogy a Bizottság megszegte a rendelet 2. cikkének (1) bekezdését, amennyiben a tervezett összefonódásnak a közös piaccal való összeegyeztetethetlensége értékelésének befejezésekor elmulasztotta figyelembe venni a privatizációs megállapodás ⁽²⁾ 3. cikkének (9) bekezdését, amely, a felperes álláspontja szerint, a piacra lépés jogi akadályát képezi az összefonódásokról szóló rendelet 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében. A felperes azt is állítja, hogy a Bizottság nem megfelelő értékelést fogadott el a lengyel bankszektor összefonódásai tekintetében és tévedett értékelésében a tervezett összefonódásnak a lengyel bankszektorban a befektetési alapok piacára és egy sor különleges piacra gyakorolt hatása tekintetében;

– az összefonódásokról szóló rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megszegése, amennyiben a tervezett összefonódásnak a felperes szerint súlyos kétségeket kellett volna ébresztenie a Bizottságban annak közös piaccal való összeegyeztethetősége tekintetében, és amelynek a tervezett művelet az összefonódásokról szóló rendelet hatálya alá tartozásának vizsgálatára vonatkozó eljárás vagy a vizsgálat második szakaszának megindítására kellett volna ösztönöznie a Bizottságot;

– az összefonódásokról szóló rendelet 11. cikkének, a végrehajtási rendelet ⁽³⁾ 5. cikkének, és a gondos ügyintézés elvének megsértése; a felperes álláspontja szerint az összefonódás bejelentése, a felek által jelzett módon nem volt teljes, amennyiben nem tartalmazott semmilyen információt a privatizációs megállapodás feltételei, különösen annak 3. cikke tekintetében, és mint ilyen, a Bizottságnak azt egyáltalán nem kellett volna figyelembe vennie;

– Az Európai Közösségeket létrehozó Szerződés 10. cikkéből eredő együttműködési kötelezettség megszegése azért, hogy a határozat elfogadása előtt nem vették figyelembe a Lengyel Köztársaság jogos érdekeit, amelyek védelméről az összefonódásokról szóló rendelet 21. cikke (4) bekezdése rendelkezik; a felperes álláspontja szerint a Bizottság köteles lett volna az összefonódás közös piaccal való összeegyeztethetőségét megállapító határozat elfogadása előtt lépéseket tenni a tagállamok bármilyen jogos érdekeire vonatkozó összes információ beszerzésére, annál is inkább, mivel lehetséges volt számára a lengyel bankszektornak a Lengyel Köztársaság az Európai Unióhoz történt csatlakozását megelőző vizsgálata során az adott piac szerkezetének megismerése és a Bizottságnak tudnia kellett volna a lengyel kormány részéről

fennálló, és a monopóliumok eltörlése valamint a privatizáció stratégiai végrehajtásának és alkalmazásának biztosításában megtestesülő jogos közérdek meglétéről;

– az EK 235. cikke és a határozatok indokolására vonatkozó kötelezettség megsértése, amelynek elmulasztása a felperes álláspontja szerint megnehezíti a Bizottság jogalkalmazó eljárása megfelelőségének vizsgálatát és visszaidézését.

⁽¹⁾ A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 1989. december 21-i 4064/89/EGK tanácsi rendelet (HL 1989 L 395., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 31. o.).

⁽²⁾ A Lengyel Köztársaság államkincstára és az Unicredito Italiano SpA és az Allianz AG között létrejött, a Bank Polska Kasa Opieki Spółka Akcyjna – Grupa Pekao S.A. részvényeinek eladásáról szóló, 1999. június 23-i szerződés.

⁽³⁾ A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló 139/2004/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2004. április 7-i bizottsági rendelet (HL 2004 L 133., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás, 8. fejezet, 3. kötet, 88. o.).

2006. február 21-én benyújtott kereset – Fardem Packaging kontra Bizottság

(T-51/06. sz. ügy)

(2006/C 96/34)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: a Fardem Packaging B.V. (Edam, Hollandia) (képviselő: F.J. Leeftang ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság

- egészben vagy részben semmisítse meg a Fardemnek címzett határozatot;
- csökkentse a Fardemre kiszabott bírság összegét;
- kötelezze az Európai Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.